

Mythologia, Venise, 1567 - X [73] : De Ixione

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[73\] : De Ixione](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VI

[Mythologia, Venise, 1567 - VI, 16 : De Ixione](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[73\] : D'Ixion](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[73\] : D'Ixion](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [73] : De Ixione, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 17/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1016>

Copier

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 299r°-299v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Ixion](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

De Argos & Capra calesii.

TANTO PER B gratam esse Diis omnem mortalium beneficentiam demonstrabant antiqui, ut Iovem vel Capram inter sydera collocasse memoraverint, quod sibi lac praeberit; & navim Argon, quia tot heroes incolumes in patriam reuexerit. hanc consilio Palladis factam fuisse inquirunt, ut per hoc significarent omnem beneficentiam, quae quidem cum ratione suscipitur, gratam esse Diis immortalibus, maximeq; laudabilem; quamvis illa etiam quae fortuito, aut potius naturae ductu, quam iudicio fit, non sit reprehendenda.

De Niobe.

CUM per superiora exempla ad beneficentiam & ad liberalitatem nos antiqui adhortarentur, nonnullas postea fabulas inuenerunt, quibus arrogantia & temeritas, & superbia deprimeretur, quo aequo animo omnes fortunae vicissitudines perferremus. Nam cum nonnullis ob felicitatem amicorum contemptus, & acceptorum a Diis obliuio, & Deorum ipsorum beneficentia in animo oritur; tunc proxima est Dei vindicta, quae omnia vel felicissima vno die potest labefactare. Hanc temeritatem deprimentes antiqui, omnemque humanae felicitatis inconstantiam ante oculos proponentes, Nioben abundantem rebus omnibus felicissime eodem die, & iisdem eandem rursus introduxerunt, quoniam vel Deos ipsos irrisisset. Sic Thamyras cum nimis fuisset arrogans ob poëticae facultatis peritiam cum Musis certare ausus, satis ingentes suae temeritatis poenas dedit. Non enim couenit rebus aduersis nimis tristari, aut prosperis nimis animo extolli, cum rebus omnibus adhibenda sit moderatio, quia nihil boni habemus, nisi a Deo. Ille enim deposuit potentes de sede, & excitauit humiles. Sic non leue supplicium passus est Marfya, quia vel cum ipso Deo, a quo canendi artem acceperat, de cantu contendere ausus fuit. Sic Arachne etiam fertur in bestiam mutata, quia ausa fuisset cum illa Dea, a qua didicerat texendi artificium, de artificio contendere.

De Ixione.

TVM rursus ad animorum nostrorum tranquillitatem multa fuerunt figmenta ab antiquis sapientibus prudenter excogitata. Non enim solam crudelitatem, & inanem gloriam ob felicitatem praesentem reprehederunt, hominesq; ad liberalitatem adhortati sunt, sed etiam ad expellendam ex animis nostris ambitionem & inuidiam, qui acutissimi sunt & infestissimi animorum nostrorum stimuli, & ad reprimendam libidinem, dixerunt Ixionem ob optatum adulterium de caelo fuisse ad inferos deiectum, quod nonnulli ad historiam retorserunt. At verò quod fuerit torae alligatus, a qua perpetuo circumferretur illud certè ad historiam referri non potest. Cum enim ex aulica familia Regis eius, cuius uxorem constringere tentauit, excidisset; Ixion, factus est omnium hominum miserrimus; quia perpetua ambitione & inuidia diseruciabatur. Nam qui gloria inani, tanquam imagine virtutis capiuntur, illi nihil sincere, nihilq; laudabile faciunt, sed multa illegitima & absur-

Mythologia

& absurda agant necesse est, multisque cupiditatibus, & omnibus animorum affectibus obsequantur. Neque vero ob hos motus animi tantum hæc tradita sunt in fabulis, ut ab iis abstineamus, sed etiam ut demonstraretur quod nullus status illorum est diuturnus, qui ob illegitimas artes ad honorum apicemque gloriæ contenderunt. Nullus enim honor nisi per virtutem teneri potest.

De Sisyphæ.

DEINDE ad deprimendam loquacitatem omnis improbitatis vindicem Deum esse dixerunt, qui solet in illos etiam animadvertere, qui fidem non seruant iis magistratibus ac Regibus, à quibus dignitates acceperunt: non enim convenit res arcanas principum in vulgus proferre. Neque tamen minus hoc ad illos pertinet, qui magistratus & honores expetunt cum summa animi contentione, & tamen sæpius repulsam patiuntur, qui per hæc fabulæ admonebantur nihil esse humano generi calamitosius ambitione. Poterat tamen ad omnia humanæ vitæ studia istud ipsum transferri, quod ubi illa, quæ prius admirabatur, aliquis consecutus fuerit: tum eius rei pertæsus alterius cupiditate capitur.

De Tantalo.

REVOCANTUR præterea ab avaritia mortales per fabulam Tantali, cum opulenti propter diuitias dici filii Iouis consueverint. Iidem condemnati sunt apud inferos sibi perpetuæ, cum nulla sit vel in maxima diuitiarum copia satietas: quippe cum illarum etiam desiderium unâ cum ipsa copia excreseat.

De Tityo.

SI quis vel viribus corporis, vel nobilitate generis, vel humanis viribus fretus æquitatem, reliquasque virtutes neglexerit, ille poterit Tityi supplicio ab omni turpitudine deterreretur, cum neque tantum quidem corpus, tantaque proceritas ipsum Tityum protegere à diuina vindicta potuerit. Fuerunt tamen nonnulli qui Tityi fabulam ad segetum naturam retraxerint, ut suo loco dictum fuit.

De Titanibus.

TITANVM fabula non quidem ad mores componendos, sed ad naturæ negotia explicanda, conficta est: qui dicti sunt aduersus Iovem arma cepisse, & rursus ab eo fuisse in tartarum deiecti, quia naturalia corpora corruptioni obnoxia videntur quidem sempiternis illis cœlestibus corporibus se velle æquiparare, cum tamen ad interitum cito prolabantur, quâvis singulæ formæ animantium sint sempiternæ. Has igitur formas siue Titanes patres hominum ac Deorum, & omnium animantium fontem appellarunt. Quidam solem Titana putarunt esse, alii crassiora elementa, quæ ob suam materiam inferius detruduntur à vi superna.

De